

Det i meget korte træk belyste umiddelbare behov for investeringer inden for postsektoren fordeler sig for hele perioden 1979-82 således:

Almindelige postbygninger	36 pct.
Postbehandlingscentre	40 pct.
Biler	15 pct.
Areal- og bygningserhvervelser	4 pct.
Øvrige investeringsområder	5 pct.
I alt	100 pct.

Telesektoren:

Udviklingen af telesektorens investeringsbehov bestemmes af, at telekommunikation (telefon, telex, data, radiofoni, fjernsyn) i stigende grad er en forudsætning for det moderne samfunds funktion. Dette gælder såvel for erhvervslivet som for den offentlige forvaltning. Tillige indgår teletjenesterne fortsat i stadig større omfang i befolkningens almindelige forbrug.

P & T tilstræber generelt en sådan opbygning og fortsat udbygning af telekommunikationsanlæggene, at alle rimelige telekommunikationsbehov i samfundet som helhed på en økonomisk hensigtsmæssig måde kan imødekommes tilstrækkelig hurtigt og effektivt og med en i teknisk og servicemæssig henseende tilstrækkelig høj kvalitet af de tilbudte tjenester.

Virksomhedspolitikken tilsigter at imødekomme konstaterede behov og at opfylde den overordnede målsætning:

– alle skal – uanset placering af bopæl og erhvervssted – have adgang til udnyttelse af telekommunikation, enten i form af abonnement på telefaciliteter eller gennem offentligt tilgængelige anlæg,

– Teletrafikken skal afvikles uden generende ventetid og med en i øvrigt tilfredsstillende og tidssvarende kvalitet.

– brugerne af telekommunikation skal betale takster, som fastsættes ud fra en generel samfundsmæssig betragtning og under hensyn til P & Ts omkostningsforhold og økonomiske målsætning.

Telesektoren har i høj grad udnyttet den tekniske udvikling til automatisering af virksomheden, og personaleforbruget pr. frembragt enhed er fortsat faldende. En betydelig del af telesektorens investeringer vil medgå til udvidelse af anlæggene i takt med efterspørgslen; desuden må nedslidt og forældet materiel udskiftes, og endelig må der forudses investeringer ved ændringer og forbedring af tjenester, hvor der foreligger et dokumenteret behov, f. eks. den stærkt voksende dateltjeneste.

De automatiske telesystemer har som økonomisk, teknisk og servicemæssig forudsætning, at de dimensioneres og løbende udbygges således, at de kan bære brugernes trafik med en begrænset afvisning. Brugeren kan ikke »stå i kø« for at komme til, hvis systemet er fuldt belagt, men må begynde forfra med nye opkaldsforsøg. Hvis der i et system af denne art opstår et misforhold mellem de af abonnenterne forsøgte opkald og systemets kapacitet, vil systemets fremkommelighed falde relativt brat og med en selvforstærkende tendens, som kan resultere i total blokade i den ellers trafikstærke tid.

Telesystemernes integrerede karakter medfører en lang række bindinger med hensyn til fastsættelse af tekniske og servicemæssige normer og standards på såvel nationalt som internationalt niveau.

Post- og Telegrafvæsenets forpligtelse til at fremføre den af telefonselskabernes abonnenter frembragte rigstelefontrafik mellem selskabernes koncessionsområder og til og fra udlandet nødvendiggør et tæt samarbejde med deraf følgende gensidig afhængighed i dispositioner hos telefonselskaberne og Post- og Telegrafvæsenet. Som eksempel kan nævnes, at størstedelen af landets kombinerede rigs- og mellembyscentraler ejes og drives som fællesanlæg, hvilket medfører, at der må være samme serviceniveau for selskabernes og Post- og Telegrafvæsenets trafik.